

תת"ע 4158/02/16 - תורגמן גבריאלי נגד מדינת ישראל, פרקליטות מחוז דרום - אזרחי

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 4158-02-16 מדינת ישראל נ' תורגמן גבריאלי
תיק חיצוני: 30250574453

מספר בקשה: 6

בפני	כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מבקשים	תורגמן גבריאלי תורגמן גבריאלי
נגד	
משיבים	1. מדינת ישראל 2. פרקליטות מחוז דרום - אזרחי

החלטה

לפני בקשה להורות על שחרורו של המבקש מצו מאסר חלף קנס.

בהמשך להחלטה מהיום לקבל תגובת המרכז לגביית קנסות מוצא בית המשפט לנכון לפרט את העובדות המצויות בדיעו.

המבקש נדון בהיעדרו ביום 15.03.2016 בגין עבירות של נהיגה ברכב מנועי ללא רישיון בניגוד לס' 10(א) לפקודת התעבורה, אי ציות לשוטר במדים בניגוד לתקנה 23(א)(2) לתקנות התעבורה ונהיגה ברכב כשרישיון הרכב פקע מעל לשישה חודשים, בניגוד לס' 2 לפקודת התעבורה.

על המבקש נגזר, בין היתר, קנס על סך ₪ 3,000 או 30 ימים תמורתו.

ניתנה אפשרות לשלם הקנס ב- 3 תשלומים, כשהראשון היה אמור להיות משולם תוך 60 יום.

מהתיק האלקטרוני עולה כי גזר הדין נשלח לבא כוח המבקש (עו"ד גולן) כבר ב **27.3.16**, הומצא ב **10.4.16** וכי המצאות נוספות לרבות הודעה בדבר חיוב הקנס היתה בהמשך לב"כ ב **23.7.16**. בנוסף נשלחה הודעה לנאשם ב **27.10.16**.

צו המאסר חלף הקנס ניתן ביום 26.04.20 למעלה מ- 4 שנים לאחר מתן הודעת הקנס, שהומצאה כדין.

ביום 28.07.20 התקבלה לתיק בית המשפט בקשה בדבר ארכה לתשלום הקנס בשל נסיבות אישיות של המבקש ובקשה לפרישה בתשלומים.

מהבקשה עלה בין היתר כי הבקשה הוגשה בעת בה המבקש מרצה מאסר .

נטען בבקשה כי המבקש ריצה עונש מאסר בן 14 חודשים בגין עבירת תעבורה.

בשים לב לעיתוי הגשת הבקשה לבטל למתן ארכה לתשלום נכון היה להגיש את הבקשה למרכז לגביית קנסות שכן הענין מצוי בסמכותו [עיין: ע"פ 4919/14 אזולאי נ' מדינת ישראל (6.3.17)].

על אף האמור לעיל בית המשפט נענה לפנים משורת הדין ונתן ארכה לתשלום הקנס המקורי.

ביום 10.08.20 הוגשה לתיק הודעה מטעם המרכז לגביית קנסות, ממנה עלה כי המבקש החל לרצות את עונש המאסר חלף הקנס כבר ביום 23.07.20 בגין קרן הקנס , קרי בטרם הוגשה הבקשה למתן ארכה לתשלום הקנס.

בהודעת המרכז הוסבר כי נוכח החלטת בית המשפט מיום 27.7.20 המבקש ירצה את החלק היחסי של התקופה חלף הקנס.

כמו כן צוין בהודעת המרכז כי כנגד המבקש קיימת פקודת מאסר פעילה נוספת חלף קנס על סך של 30,000 ₪ או 150 ימי מאסר חלף קנס.

ב 11.8.20 הוגשה לתיק מטעם המבקש בקשה המהווה הצעת פשרה .

לא ברור מדוע ב"כ המבקש מציפה את בית המשפט בבקשות הנוגעות לקנס במקום לפנות למרכז.

אם החלטות המרכז לגביית קנסות אינן נשואות חן בעיני ב"כ המבקש הדרך להשיג עליהן היא פנייה לבג"צ. (רק בקשה לעיכוב צו מאסר חלף קנס מצויה בסמכות בית המשפט שנתן את הפקודה).

ביום 18.8.20 ניתנה החלטה לפיה ניתנה ארכה נוספת בת 45 יום, לתשלום יתרת קנס המקור , זאת בהתחשב כי המבקש ריצה חלק מהמאסר חלף הקנס המקורי . (משמע למבקש ניתנה אפשרות לשלם את יתרת הקנס המקורי לאחר ניכוי ימי מאסרו חלף הקנס החל מיום 23.07.20).

כמו כן עקבות הבקשה בענין הצעת הפשרה הופנתה ב"כ המבקש להחלטה מיום 18.8.20.

המבקש לא שילם את יתרת הקנס ועל כן המשיך לרצות מאסר חלף קנס.

יש ליתן את הדעת להודעת קנס נוספת שהינה פעילה עליה דיווח המרכז לגביית קנסות.

והנה ביום 8.9.20 פנתה ב"כ המבקש פעם נוספת לבית המשפט כאשר ברישא הבקשה צוין שבית משפט ביטל את צו המאסר עובדה, שאינה תואמת את תוכן החלטת בית המשפט מיום 18.8.20.

יתר על כן בעוד שב"כ המבקש טוענת כי המבקש החל לרצות עונש מאסר חלף קנס ב 4.9.20 מהודעת המרכז לגביית קנסות הוא החל לרצות את עונש המאסר חלף הקנס מושא התיק דנן כבר ב 23.7.20, נראה כי המבקש מרצה עונש מאסר נוסף חלף קנס אחר (שכן קיימת פקודת מאסר נוספת פעילה בגין תיק אחר שפרטיו לא פורטו בפני בית המשפט), עובדה שצריכה להתברר מול המרכז לגביית קנסות.

למען הסר ספק, בית המשפט הלך לקראת המבקש וביטל ריבית פיגורים בגין התיק דנן בלבד, **לפנים משורת הדין**.

בית המשפט אף נתן ארכה לתשלום יתרת קנס המקור בלבד נוכח העובדה שהמבקש היה במאסר.

המפתח לסיום ריצוי המאסר חלף קנס מצוי בידי המבקש.

טענת ב"כ המבקש לפיה בוצע מחטף ע"י המרכז לגביית קנסות אינה ברורה ואינה מבוססת על ראייה כלשהי.

מדובר בקנס שנגזר לפני יותר מארבע וחצי שנים, הודעה על הקנס הומצאה זה מכבר ב 2016 וב"כ המבקש אמורה לבדוק את טענותיה ולבסס אותן טרם פנייה לבית המשפט.

גם אם המבקש סיים לרצות 14 חודשי מאסר ב יולי 2020, אין הסבר מה הפעולות שבוצעו על ידו או על ידי מי מטעמו בעניין הקנס, למעלה משנתיים, **טרם כניסתו למאסר**.

המזכירות תעביר החלטה זו לב"כ המבקש ולמרכז לגביית קנסות זאת בהמשך להחלטה מהיום לתגובת המרכז בתוך 5 ימים.

ניתנה היום, כ"א אלול תש"פ, 10 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.